

Poznaj komentarz do wyborów podjętych w rozgrywce scenariusza „SZKOŁA”

Sytuacja	Rozwiązanie	Komentarz
Nauczycielka krzyczy i rzuca w uczniów kredą	Zwołujesz zespół nauczycieli uczących w klasie z udziałem psychologa. Wspólnie dzielicie się doświadczeniem w pracy z klasą i zastanawiacie się, jak zadbać o dyscyplinę pracy na lekcji.	Tak. Budowanie kultury organizacyjnej, w której personel wspiera się w trudnych sytuacjach, a także daje sobie przyzwolenie na wzajemne zwrócenie sobie uwagi, buduje otwartą komunikację i pozwala na realną zmianę poziomu bezpieczeństwa w szkole.
	Organizujesz szkolenie dla kadry pedagogicznej z radzenia sobie z trudnymi sytuacjami w klasie	Tak. Szkolenia są bardzo ważnym elementem procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Zapraszasz nauczycielkę do indywidualnych rozmów z psychologiem szkolnym	Tak. Każdy nauczyciel może zgłosić się do specjalisty zatrudnionego w szkole z prośbą o wsparcie, w przypadku trudności z uczniami i uczennicami (np. w zakresie rozwiązań wychowawczych, interwencyjnych lub podjęcia mediacji).
	Zgłaszasz sprawę policji.	Nie. Zachowanie nauczycielki jest niewłaściwe, ale nie stanowi przestępstwa, ani nie zagraża zdrowiu lub życiu dziecka – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Podczas rady pedagogicznej przypominasz treść zasad bezpiecznych relacji personel–dziecko i zachęcasz nauczycieli do reagowania i udzielania sobie wzajemnie wsparcia w trudnych sytuacjach.	Tak. Utrwalanie zasad bezpiecznych relacji między kadra a dziećmi to bardzo ważny element budowania kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Nie podejmujesz działań – nie chcesz, żeby nauczycielka zrezygnowała z pracy.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Uruchamiasz ścieżkę interwencji w wypadku krzywdzenia ze strony personelu i sięgasz po pierwszy środek, jakim jest upomnienie nauczycielki.	Tak. W sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka kadra ma obowiązek reakcji zgodnie z przewidzianą procedurą interwencji.
Ojciec krzyczy na syna, poniża, wyzywa i	Zapraszasz matkę na rozmowę, upominasz ją i informujesz o uruchomieniu ścieżki interwencji oraz możliwościach wsparcia.	Tak. Do rozmowy można zaprosić rodzica niekrzywdzącego.

stosuje przemoc fizyczną	Rozmawiasz z Łukaszem, opracowujesz i uruchamiasz plan wsparcia dla niego.	Tak. Opracowanie i wdrożenie planu wsparcia dla dziecka krzywdzonego jest wymogiem ustawowym.
	Organizujesz dla pracowników szkolenie z reagowania na przemoc.	Tak. Szkolenia z rozpoznawania przemocy są bardzo ważnym elementem procesu wdrażania standardów ochrony dzieci i budowania w instytucji kultury ochrony dzieci przed przemocą.
	Uruchamiasz procedurę interwencji zapisaną w polityce ochrony dzieci.	Tak. W sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka kadra ma obowiązek reakcji zgodnie z przewidzianą procedurą interwencji.
	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Nie reagujesz – nic wielkiego się nie stało.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Zawiadamiasz policję o możliwości popełnienia przestępstwa.	Nie. Zachowanie ojca Łukasza jest przemocowe, ale nie stanowi przestępstwa – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją. Być może na dalszych etapach sprawy (w wyniku wywiadu kuratorskiego czy diagnozy prowadzonej w ramach procedury „Niebieskie Karty”) okaże się, że zachowanie ojca Łukasza nosi znamiona znęcania się nad dzieckiem, na razie jednak nie ma dostatecznych podstaw, aby składać zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.
	Informujesz wychowawcę klasy o potrzebie wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”, a wychowawca wypełnia stosowny formularz.	Tak. Pracownik placówki oświatowej podejrzewający stosowanie wobec dziecka przemocy domowej ma obowiązek rozpocząć procedurę Niebieskiej Karty (zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej).
	Składasz do sądu wnioski o wgląd w sytuację rodziny.	Tak. Złożenie wniosku do sądu o wgląd w sytuację rodzinną dziecka daje Ci pewność, że sprawie przyjrzą się kompetentne osoby (np. kurator), odwiedzą rodzinę i ocenią, czy dobro dziecka jest zagrożone. Jeśli potwierdzą zagrożenie dziecka, sąd podejmie dalsze decyzje mając na względzie bezpieczeństwo Łukasza.
Zuzia jest smutna, nigdy nie ma ze sobą drugiego śniadania, a	Zgłaszasz sprawę do ośrodka pomocy rodzinie.	Tak. Oprócz wsparcia ekonomicznego czy prawnego, wiele ośrodków oferuje również warsztaty podnoszenia umiejętności wychowawczych.

dodatkowo przejawia zachowania lękowe i ma trudności w nauce.	Składasz wniosek do sądu o wgląd w sytuację rodziny.	Tak. Złożenie wniosku do sądu o wgląd w sytuację rodzinną dziecka daje Ci pewność, że sprawie przyjrzą się kompetentne osoby (np. kurator), odwiedzą rodzinę i ocenią, czy dobro dziecka jest zagrożone. Jeśli potwierdzą zagrożenie dziecka, sąd podejmie dalsze decyzje mając na względzie bezpieczeństwo Zuzi.
	Rozmawiasz z nauczycielką o funkcjach szkoły i zadaniach wychowawcy.	Tak. Wyróżniamy 3 podstawowe funkcje szkoły – wychowawczą, kształtującą oraz opiekuńczą. Zadaniem szkoły powinno być zatem nie tylko nauczanie, ale także wychowanie i dbanie o całościowy dobrostan dzieci.
	Informujesz policję o sytuacji rodzinnej uczennicy.	Nie. Nie dysponujesz informacją o możliwym popełnieniu przestępstwa – dlatego zawiadomienie policji nie jest adekwatną reakcją.
	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Prosisz psychologa szkolnego, żeby monitorował sytuację dziecka.	Tak. Psycholog szkolny wspiera uczniów, rodziców i szkołę, zapewniając pomoc psychologiczną oraz monitorując zmiany w rodzinie i realizację zaleceń instytucji pomocowych.
	Rozmawiasz z Zuzią. Opracowujesz i uruchamiasz plan wsparcia dla niej.	Tak. Opracowanie i wdrożenie planu wsparcia dla dziecka krzywdzonego jest wymogiem ustawowym.
	Nie podejmujesz działań – chcesz uszanować ustalenia nauczycielki z mamą.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
	Korzystając z listy placówek współpracujących stworzonej w ramach polityki ochrony dzieci, przekazujesz mamie kontakty do organizacji wspierających osoby uzależnione.	Tak. Czasami placówki nie mają wystarczających zasobów, więc ważne jest posiadanie listy lokalnych instytucji pomocowych, co ułatwia szybkie i skuteczne podjęcie działań naprawczych. Łatwiej zadzwonić pod określony numer telefonu niż szukać go na własną rękę.
Pan Robert wypytuje o chłopaków, łapie za biodra, opowiada seksistowskie dowcipy.	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Upewniasz się, że zakład pracy ma wdrożone standardy ochrony małoletnich, a pracownicy dopuszczani do pracy z dziećmi są	Tak. Zakład pracy organizujący praktyki dla uczniów jest zobowiązany do wprowadzenia standardów ochrony małoletnich i weryfikacji

	zweryfikowani w rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym oraz mają zaświadczenie z KRK.	niekaralności opiekuna praktyk lub stażu oraz instruktora praktycznej nauki zawodu.
	Uruchamiasz ścieżkę interwencji na wypadek podejrzenia wykorzystania seksualnego.	Tak. Zachowania opisywane przez uczennice noszą znamiona wykorzystywania seksualnego bez kontaktu fizycznego (inicjowanie rozmów o treści seksualnej) i z kontaktem fizycznym (dotykanie bioder dziewczynek).
	Organizujesz kampanię informacyjną wśród uczniów i uczennic na temat tego, gdzie mogą szukać pomocy, jeśli w czasie praktyk doświadczają przemocy, i czym jest przemoc.	Tak. Dzieci muszą mieć łatwy dostęp do informacji, komu z dorosłych mogą zgłosić niepokojącą sytuację.
	Informujesz policję o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.	Nie. Przestępstwem jest każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem poniżej 15. r.ż. Dziewczynki mają więcej niż 15 lat.
	Informujesz pracodawcę pana Roberta o sytuacji i zrywasz współpracę z zakładem, w którym odbywają się praktyki.	Tak. Obowiązkiem szkoły jest zapewnienie bezpieczeństwa uczniom i uczennicom, co stawia pod znakiem zapytania kontynuację współpracy z zakładem, który stosuje zachowania przemocowe wobec dzieci.
	Nic nie robisz – nic złego się nie stało, to normalne, że dziewczęta odbywają praktyki w miejscu, w którym przebywa wielu dorosłych mężczyzn, a w Twoim mieście trudno o nowe miejsce na praktyki.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.
Maciek prześladowuje Adama	Opracowujesz notatkę służbową z przeprowadzonych działań i rozpoznania sprawy.	Tak. Każda sytuacja, w której zagrożone jest dobro dziecka lub naruszone zostały jego prawa, musi być udokumentowana.
	Organizujesz kampanię informacyjną wśród uczniów i uczennic na temat tego, gdzie mogą szukać pomocy, jeśli doświadczają przemocy, i czym jest przemoc.	Tak. Dzieci muszą mieć łatwy dostęp do informacji, komu z dorosłych mogą zgłosić niepokojącą sytuację.
	Uruchamiasz ścieżkę interwencji na wypadek przemocy rówieśniczej.	Tak. Zachowanie Maćka wobec Adama jest przemocą rówieśniczą (bicie, poniżanie).
	Rozmawiasz z Adamem i razem opracowujecie plan wsparcia dla niego.	Tak. Opracowanie i wdrożenie planu wsparcia dla dziecka krzywdzonego jest wymogiem ustawowym.
	Zawiadamiasz sąd rodzinny o przemocy rówieśniczej.	Tak. W przypadku powtarzającej się przemocy rówieśniczej należy powiadomić lokalny sąd rodzinny, wysyłając wniosek o wgląd w sytuację rodziny.

	Rozmawiasz z Maćkiem – informujesz o podjętych krokach i opracowujesz plan naprawczy.	Tak. W sytuacji, w której jedno dziecko krzywdzi drugie, zawsze należy się upewnić, czy samo nie doświadcza przemocy, np. domowej. Przygotowanie i wdrożenie planu naprawczego jest ważną częścią działań ze strony osoby dorosłej: pozwala krzywdzącemu dziecku naprawić wyrządzone szkody, a dziecku poszkodowanemu może pomóc zachować godność.
	Przeprowadzasz wraz z samorządem uczniowskim spacer badawczy, żeby zdiagnozować niebezpieczne miejsca w szkole.	Tak. To ważne, aby przekazać dzieciom informację, że niepokojąca sytuacja została dostrzeżona przez innych dorosłych, i że podjęli oni konkretne działania. Daje to dzieciom poczucie, że troska o ich bezpieczeństwo nie jest pustą deklaracją.
	Informujesz rodziców Adama i Maćka o zaistniałej sytuacji.	Tak. Rodzice, jako przedstawiciele ustawowi swoich dzieci, mają prawo wiedzieć o tym, co się wydarzyło między ich synami i jakie działania zostały podjęte przez szkołę.
	Informujesz policję o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – Maciek jest osobą dorosłą, a jego zachowanie wobec Adama może stanowić przestępstwo (rozbój).	Tak. Rozbój jest przestępstwem (Art. 280 § 1 kk). Kiedy podejrzewamy popełnienie przestępstwa powinniśmy zawiadomić policję lub prokuraturę.
	Nic nie robisz – nic złego się nie stało.	Nie. Brak reakcji to przyzwolenie na niewłaściwe zachowania wobec dzieci. Zawsze jest coś, co można zrobić – nawet jeśli podjęte działanie będzie miało na celu niedopuszczenie do podobnego incydentu w przyszłości.